

ایسکانیوز از آلودگی پایتخت انرژی کشور گزارش می دهد؛

داغ فلرهای عسلویه بر تن مردم

مردم عسلویه سالهاست در انحصار دود و مواد آلاینده سمی روزگارشان سیاه است و با اینکه سال گذشته معاون رئیس جمهور گفت «مردم عسلویه یا بمیرند یا بروند» اما همچنان در این شهر سکونت دارند و روزانه حدود ۲۰۰ تن گوگرد استشمام می کنند البته در صورت تصویب و اجرایی شدن «سند ملی کاهش آلودگی زیست محیطی عسلویه» می توان به کاهش آلودگی های زیست محیطی در این منطقه پولساز برای کشور امیدوار بود.

به گزارش خبرنگار اجتماعی ایسکانیوز، سالهاست که مردم شهرستان های جنوبی استان بوشهر به ویژه عسلویه در معرض انواع آلودگی های زیست محیطی بسیاری هستند و روزانه حجم عظیمی بنزن و گوگرد در ریه هایشان تلنبار می شود، آلودگی هوای این منطقه ناشی از صنایع عظیم نفت و گاز و پتروشیمی است؛ صنایع آلاینده ای که سالهاست فقط به درد و رنج بیماری مردم سختکوش و آفتاب سوخته این منطقه افزوده و هنوز هم پول نفت را در سفره هایشان ندیده اند.

همزمان با صنعتی شدن عسلویه و نام گذاری آن به عنوان پایتخت انرژی کشور در طول دو دهه اخیر فلرهای بیشماری به صورت شبانه روزی در این سرزمین می سوزند و سیاهی آسمان و بیماری های تنفسی مردم عسلویه را رقم می زنند؛ هرچند براساس ارزشیابی سال ۹۷ سه شرکت پتروشیمی این منطقه به عنوان صنعت سبز اعلام شدند اما با سه شرکت پتروشیمی سبز هوای عسلویه پاک نمی شود و حتی بنا به اعتراف صریح عیسی کلانتری معاون رئیس جمهوری آلودگی زیست محیطی عسلویه ۹ سال از عمر مردم عسلویه کم کرده و هیچکس نمی تواند بیشتر از ۲۴ ساعت در این شهر دوام بیاورد و بر اساس کوتاهی های صورت گرفته مردم عسلویه یا باید بمیرند و یا جابجا شوند و یا صنعت گاز و پتروشیمی ما تعطیل شود.

درد مردم عسلویه به چشم مسئولان نگران کننده نیست

حال در شهری که به گفته رئیس سازمان محیط زیست هیچیک از مسئولان کشور حاضر نیستند در آن تردد یا سکونت کنند ۶۵ هزار نفر از مردم نجیب و سختکوش سالهاست خون دل می خورند و روز به روز به بیماری هایشان افزوده می شود اما این درحالیست که مدیرکل محیط زیست بوشهر و رئیس محیط زیست منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس جنوب از آن بی خبرند و می گویند: آمار رسمی مبنی بر نگران کننده بودن وضعیت سلامت مردم عسلویه نداریم و همچنین وزارت بهداشت آمار رسمی مبنی بر نگران کننده بودن وضعیت سلامتی مردم عسلویه ارائه نکرده است.

هرچند پیش از این در تحقیقات محققان دانشگاه تهران روی ادرار دانش آموزان منطقه عسلویه در مقایسه با گروه شاهد (دانش آموزان منطقه سعدآباد در شهرستان دشتستان)، میزان فلزهای سنگین در ادرار بچه ها به شدت زیاد ارزیابی شده و نتایج این تحقیقات به صورت عمومی منتشر شده بود اما رئیس محیط زیست منطقه ویژه اقتصادی - انرژی پارس جنوبی نتایج این تحقیقات را رد کرده و می گوید: وزارت بهداشت و دانشگاه علوم پزشکی گزارشی مبنی بر وجود فلزات سنگین در ادرار و خون مردم عسلویه به ما نداده است.

فرهاد قلی نژاد مدیرکل محیط زیست بوشهر نیز دلیل ممانعت از اهدای خون مردم عسلویه به سایر مناطق کشور را مالاریا خیز بودن این

منطقه می‌داند و معتقد است که این موضوع نیز با واحدهای صنعتی و صنایع پتروشیمی این منطقه ارتباطی ندارد. این در حالیست که طبق مطالعات میدانی محققان دبیرخانه پایش آلودگی صنایع نفت، گاز و انرژی دانشگاه علوم پزشکی بوشهر و بررسی علمی آنها از رسوبات ساحلی منطقه نایبند عسلویه در مقایسه با منطقه لاور ساحلی (به عنوان منطقه شاهد)، فلزات سنگین خطرناک و هیدروکربن‌های آروماتیک چند حلقه‌ای (به عنوان محصولات سمی صنعتی پتروشیمی و گاز منطقه عسلویه) مشاهده شده است و همچنین نتایج سایر تحقیقات حاکی از آنست که غلظت فلزات سنگین به شدت در پوسته برخی از آبزیان دریایی مانند صدف‌ها رسوب کرده است؛ علاوه بر این اثر رسوبات سمی فلزاتی مانند سرب، کادمیم، قلع و آرسنیک غیر از خاک روی ریشه و برگ درختان منطقه نخل تقی و عسلویه و مناطق روستایی و شهری نیز قابل رویت بوده است.

پالایشگاه‌های گازی و فلرسوزی مهمترین عامل آلودگی هوای عسلویه

بر اساس مصوبه شورای عالی مناطق آزاد تجاری و صنعتی عسلویه در سال ۱۳۷۷ برای بهره برداری از منابع نفت و گاز حوزه پارس جنوبی آماده شد و به تدریج لقب پایتخت انرژی کشور را به خود اختصاص داد اما هیچکس خبر نداشت که در آینده این منطقه به قطب آلودگی‌های زیست محیطی تبدیل خواهد شد و چه زخمی بر پیکر مردمان این پایتخت درآمدزا و پولساز کشور خواهد نشست و حالا پس از گذشت دو دهه از زندگی مردم در این منطقه مشکلات و دغدغه‌های زیست محیطی مهندسان و ساکنان این منطقه مورد توجه قرار گرفته است.

هم اکنون بیش از ۷۰ درصد گاز کشور در منطقه ویژه اقتصادی - انرژی پارس جنوبی با وسعت ۴۲ هزار هکتار تولید می‌شود و در فاز یک پتروشیمی‌های منطقه ۱۱ شرکت تولیدی فعالیت می‌کنند و این طرح همچنان در حال توسعه است به طوری که در فاز دوم پتروشیمی‌ها نیز ۷ شرکت در حال بهره‌برداری و ۲۰ طرح در حال توسعه وجود دارد و در مجموع ۲۴ پالایشگاه گازی در حال تولید در منطقه وجود دارد که به هریک از این فازها به صورت روزانه حدود ۲۰۰ تن گوگرد تولید می‌کنند.

بر اساس اعلام محیط زیست منطقه عسلویه پالایشگاه‌های گازی و فلرسوزی (مشعل‌سوزی) مهمترین عامل آلودگی هوای منطقه است که در این بین سهم پالایشگاه‌ها از فلرینگ ۹۲ درصد و سهم پتروشیمی‌ها ۸ درصد است.

بحران آلودگی هوا در عسلویه

طبق اظهارات مدیرکل محیط زیست بوشهر و براساس آمار شاخص کیفیت هوا می‌توان گفت که میزان آلودگی هوا در همه نقاط عسلویه به یک میزان نیست و میزان آلودگی هوا در شهر بیدخون نسبت به سایر نقاط عسلویه بیشتر است زیرا این شهر به دلیل نزدیکی به پالایشگاه‌ها و فلرها در شرایط بحرانی قرار دارد.

به گفته قلی نژاد انبارهای روباز گوگرد یکی دیگر از مشکلات و آلاینده‌های عسلویه است که سازمان محیط زیست از ۸ شرکت آلاینده به مراجع قضایی شکایت کرده و آنان به احداث انبارهای مکانیزه ملزم شدند که راهنمایی‌های لازم در این زمینه صورت گرفت.

همچنین بر اساس آمار ارائه شده از محیط زیست در سال ۹۶ کیفیت هوای عسلویه ۳۱ روز در شرایط ناسالم برای همه افراد، ۶۰ روز در شرایط خیلی ناسالم و سه روز در شرایط خطرناک قرار داشت. همچنین در سال ۹۷ نیز هوای عسلویه به ترتیب ۲۲ روز در شرایط ناسالم برای همه، ۲۸ روز در شرایط خیلی ناسالم و سه روز در شرایط خطرناک بود. در سال ۹۸ نیز هوای عسلویه تا آبان ماه ۱۹ روز در شرایط

ناسالم برای همه، ۱۳ روز در شرایط خیلی ناسالم و یک روز در شرایط خطرناک قرار داشت.

حل بحران با بودجه یک میلیارد و ۲۰۰ میلیون دلاری

چشم امید قلی‌نژاد مدیرکل اداره حفاظت محیط زیست استان بوشهر به تصویب سند بهبود وضعیت محیط زیست عسلویه است که توسط کارگروه کمیته ملی کاهش آلودگی تدوین شده و می‌گوید: حل آلودگی و مشکلات زیست محیطی عسلویه به یک میلیارد و ۲۰۰ میلیون دلار بودجه نیازمند است زیرا شدت آلودگی به حدی افزایش یافته که بر جامعه انسانی، پوشش گیاهی و حیوانی اثرگذار بوده و آب و خاک این منطقه تحت تاثیر آلودگی‌های زیست محیطی قرار گرفته است؛ هم اکنون نیز مهم‌ترین محور کاهش آلودگی‌ها مشعل‌ها، انبارهای گوگرد، ضایعات و پسماندها است که امیدواریم در طول یک دوره سه ساله بتوانیم آلودگی‌های عسلویه را از بین ببریم.

به گفته این مقام مسئول در محیط زیست استان بوشهر، سازمان حفاظت محیط زیست در سال ۱۳۹۷ برای کاهش آلودگی‌های زیست محیطی در این منطقه، پیشنهاد تشکیل کمیته ملی کاهش آلودگی‌های عسلویه مطرح و تصویب شد که حاصل فعالیت آن تدوین سند کاهش آلودگی‌های محیط زیستی در جنوب استان بوشهر با تاکید بر آلودگی هوا بود.

مهدی زیارتی، رئیس محیط زیست منطقه ویژه اقتصادی - انرژی پارس جنوبی نیز در این راستا یادآور شد: سند بهبود وضعیت محیط زیست عسلویه طی فروردین ماه امسال در هیات دولت تصویب شد و بر اساس آن یک میلیارد و ۲۰۰ میلیون دلار بودجه برای رفع آلودگی‌های محیط زیستی منطقه نیاز است که هم اکنون نیز این سند در کمیسیون زیربنایی صنعت و محیط زیست دولت در انتظار طرح و تصویب بودجه است.

خسارت صنایع سبز در جیب شهرداری

علی‌رغم همه آلودگی‌های زیست محیطی در عسلویه برخی از واحدهای صنعتی در این منطقه در راستای بهبود وضعیت محیط زیست اقدامات اثرگذاری انجام داده‌اند به طوری که سه واحد پتروشیمی در سال ۹۷ در عسلویه توانستند نام صنعت سبز را به خود اختصاص داده و خود را با استانداردهای زیست محیطی تطبیق دهند.

محمدرضا میراحمدی، مدیرعامل پتروشیمی زاگرس یکی از دارندگان گواهینامه صنعت سبز با انتقاد از یکی از قوانین خسارت برای آلاینده‌های عسلویه و قانون مدیریت پسماند یادآور شد: صنایع آلاینده موظفند برای جبران خسارت یک درصد از فروش خود را به صندوق محیط زیست پرداخت کنند ان هم در زمانی که به دلیل اعمال تحریم ها سود شرکت های پتروشیمی کاهش یافته که البته این رقم بسیار هنگفت و چشمگیری است اما متاسفانه این خسارت به جیب شهرداری ها واریز می شود و آنها نسبت به نحوه هزینه کرد آن تصمیم گیری می کنند در حالی که به نظر می‌رسد باید عوارض آلاینده‌های صنعتی به سازمان محیط زیست اختصاص یابد تا بتواند در راستای بهبود و حل آلودگی‌های زیست محیطی منطقه هزینه کند.

میراحمدی معتقد است باید برای توسعه صنایع سبز و تشویق صنایع به این سمت بازنگری مناسبی در قوانین صورت گیرد و موانع قانونی از میان برود زیرا هم اکنون فقط سه شرکت از بین ۳۰ شرکت مستقر در عسلویه این گواهینامه را اخذ کرده‌اند.

انتهای پیام /